

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐλευθερία

Ἄρθρον τοῦ Π. Ι. ΦΙΡΜΠΑ

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐποποιία τοῦ Εἰκοσιένα ἀποτελεῖ τὸν σημαντικώτατον σταθμὸν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος, μετὰ τὴν μεγάλην Ἐπανάστασιν τοῦ 1789. Ἐνας λαὸς μὲ φτωχὸν παρελθόν, ἐξέπεσεν εἰς τὴν ἐσχάτην τῶν ἀθλιότητων, διότι εἰς μίαν στιγμὴν τοῦ βίου του ἀπώλεσε τὴν ἐσωτερικὴν του ἰσορροπίαν. Ἀκμαιώτατος πνευματικῶς εἶχεν ἐν τούτοις χάσει τὴν ψυχικὴν ἐκείνην δύναμιν ποὺ συγχρονίζει τὰ ἄτομα καὶ τοὺς λαοὺς πρὸς τὸ περιβάλλον των.

Ἡ Βασιλεύουσα ὑπέκλυεν εἰς τὸν Ἀσιάτην τύραννον, διότι οἱ αὐτοκράτορες τῆς ἡττολοῦντιο μὲ τὴν σύνθεσιν ἐκκλησιαστικῶν ὕμνων καὶ ὑπομνημάτων μεταφυσικῆς! Εἶχε νεκρωθεῖ ἡ δρᾶσις των. Ἡ ἀφηρημένη σκέψις εἰμπορεῖ νὰ στηρίξῃ σχολὰς συζητητῶν καὶ τάγματα ἀναχωρητῶν, ἀλλ' αἱ κοινωνίαι εὐρίσκουν τὴν πρόοδον καὶ εὐημερίαν των μόνον εἰς τὸν συντονισμὸν ὑγιοῦς σκέψεως πρὸς τὴν ἀενάως δρῶσαν βούλησιν.

«Σκέψις καὶ δρᾶσις» εἶναι οἱ ἀπαραβατοὶ ὄροι μιᾶς καρποφόρου ζωῆς. «Comprendre et créer», λέγει ἐπιγραμματικὰ σύγχρονος σοφός.

Ἡ βυζαντινὴ ψυχὴ εἶχε πάθει μαρασμόν. Εἶχεν ἀπωλέσει κάθε ἐνθουσιασμόν καὶ ἐνεργητικότητα. Καὶ ὑπέκλυεν εἰς τὴν δουλείαν. Σὰν Προμηθεύς, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εὐρέθη μίαν ἡμέραν δέσμιος εἰς τὸν Καύ

κασὸν τῆς χειροτέρας τυραννίας.

Ἄλλ' οἱ πόνοι τοῦ σώματος δυνάμουν τὴν ψυχὴν του. Τὸ «κάλλιο μιᾶς ὥρας ἐλεύθερη ζωῆ...» τὸν ἀφυπνίζει ἀπὸ τὸν λήθαργον καὶ τὴν ταπείνωσιν κατὰ βοῆ νὰ ἀντιλαλοῦν τοὺς ἤχους τῶν ἀρμάτων, γίνονται «λευτεριάς προσκυνητάρια»! Ἡ σπίθα φουντώνει τὴν παλὰ φωτιά. Οἱ ἐμ-

ψυχωται τῆς «Φιλικῆς Ἐταιρείας», οἱ τέκτονες ἀρχηγοὶ, ξεύρουν καλὰ τὴν ἱστορίαν τῆς Ἀδελφότητος. Ξεύρουν ποίας ὑπηρεσίας προσέφεραν ὁ Τεκτονισμὸς εἰς τὴν ἐλευθερίαν. Γνωρίζονται καλὰ μὲ τὸν Washington καὶ τὸν Φραγκλῆνον μὲ τὸν Δαντὼν καὶ τὸν Μαρά καὶ τὸν Ροβεσπιέρον! Ξεύρουν πῶς τὰ «δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου» ἐπεξεργάσθησαν μέσα εἰς τὴν Στοὰν τοῦ Αἰκ. Ἐνθουμοῦνται πῶς ὅλοι οἱ ἔθνη οἱ ἥρωες τοῦ κόσμου ὑπῆρξαν ἀδελφοί: ὁ Grattan τῆς Ἰρλανδίας, Blucher, Gneisenan, Scharnhorst τῆς Γερμανίας, Pestel τῆς Πολωνίας. Ὁ οὐγγρος Kossuth, ὁ συμπολεμιστὴς τῶν Σέρβων Καραγεώργης, οἱ Καρμπονάροι, οἱ Νεότουρκοι, οἱ Πορτογάλλοι, οἱ Ἰσπανοὶ καὶ οἱ Κινέζοι Δημοκράται ἀνῆκον καὶ ἀνήκουν οἱ πλεῖστοι εἰς τὸ Ἐπιτελεῖον των. Ξεύρουν πῶς Τέκτονες εἰσῆλθον ὡς μορφαὶ ἀξιαὶ τιμῆς καὶ μιμήσεως εἰς τὴν σειρὰν τῶν ἡρώων ὅλων τῶν λαῶν πού ἐδέησε νὰ πολεμήσουν ὑπὲρ τῆς Ἐλευθερίας των. Καὶ ἀναλαμβάνουν τὴν πρωτοβουλίαν δράσεως.

Ὁ Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης, μέλος τῆς ἐν Πειρουπόλει Στοᾶς «Παλαιστίνη» μὲ τὰς εὐχὰς τοῦ ἀδ. Ἰ. Καποδίστρια καὶ τὴν βοήθειαν τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν ἀρχηγῶν καὶ μεμνημένων τῆς ἐθνοσωτηρίου Ἐταιρείας, ρίπτει τὸν πρῶτον πυροβολισμὸν σὰν σύνθημα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους. Ἐτσι τὸ φῶς τοῦ Ἐλευθεροτεκτονισμοῦ ὠδήγησε τοὺς γίγαντας τοῦ 21 διὰ τῶν Φιλικῶν εἰς τὸν ὑπέρτατον τῶν ἀγῶνων. ὦ! ναί, εἰς ἡμᾶς ἀνήκει ἡ Ἑλληνικὴ ἀναγέννησις. Εἶνε ἔργον μας! Ἐργον τοῦ Τεκτονισμοῦ. Εἰς αὐτὸ διαβλέπει καὶ θαυμάζει οὗτος τὴν ἰσχύν του. Εἶνε τὸ μεγαλειτερόν του καύχημα, ὁ ἀγὼν του διὰ τὴν ἐλευθερίαν. Εἶνε ὁ σπουδαιότερός του ἀθλός. Ἡ μεγαλειτέρα του νίκη.

Τὸ ἔργον τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Θαύματος ἐνδιαφέρει καὶ γενικώτερον τὸν παγκόσμιον Τεκτονισμὸν, διότι ὑπῆρξεν ἔργον ἀνθρωπιστικὸν καὶ ἀπελευθερωτικόν.

Ὁ δοῦλος Ἑλληνικὸς λαὸς ἐμάχετο διὰ τὴν ἐλευθερίαν. Δὲν ἐπολέμει οὔτε διὰ κατάκτησεις οὔτε διὰ τὴν ὑποδούλωσιν ἐλευθέρων ἀνθρώπων. Τὸ ἔργον του ἦτο κατ' ἐξοχὴν τεκτονικόν. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ ἐλεύθεροι τέκτονες δὲν ἠδύναντο νὰ μὴ προστρέξουν εἰς βοήθειαν τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων οἵτινες τίποτε δὲν ἐλάτρευσαν περισσότερον ἀπὸ τὴν ἐλευθερίαν. Τὴν ἐλευθερίαν πού ἐξύμνησε μὲ τόσῃ ἐμπνευσιν ὁ μεγαλόπνοος τέκτων ποιητὴς Διονύσιος Σολωμός, ὅστις ἀνεδείχθη οὕτως ὁ πιστότερος ἐρμηνευτὴς τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς.

Στῶμεν λοιπὸν εὐλαβῶς! Καὶ ὑψώσωμεν τὴν διάνοιάν μας εἰς τὴν μνήμην τῶν μεγαλουργῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνεξαρτησίας, τῶν ἀδελφῶν Ρήγα Φεραίου, Σίνθου, Σκουφᾶ, Τσακάλωφ, Ὑψηλάντου, Καποδίστρια, Μουρούζη καὶ τῆς λοιπῆς χορείας τῶν ὑπὲρ τῆς Ἐλευθερίας ἀγωνισαμένων γνωστῶν καὶ ἀγνώστων ἡρωϊκῶν ἀδελφῶν μας. Καὶ ἀναφωνοῦντες τὸ «Αἰωνία ἡ μνήμη» τῶν ἡμιθέων ἐκείνων τῆς Ἐλευθερίας ἅς φροντίσωμεν νὰ διαφυλάξωμεν ἱερὸν καὶ ἀμόλυντον τὸ παλλάδιόν της.